

SkånePolisen

SPORT OCH FRITID

INNEHÅLL

- LEDAREN: ULF SEMPERT
- BOWLING
- "RÖR-PÅ-DIG" M.M.
- INNEBANDY
- POLISENS MUSIKKÅR SKÅNE
- FOTBOLL • VASALOPPET
- RESESKILDRING
- GOLF - TRESTADS
- NORDISK KRIMINALKRÖNIKA
- FINN FEM FEL

skanepolisen.com

NUMMER 2-2011

"Vi täcker allt!"

TAK & PLÅTSLAGERI I ÖDÅKRA AB

042-24 28 60 • 0706-39 89 40

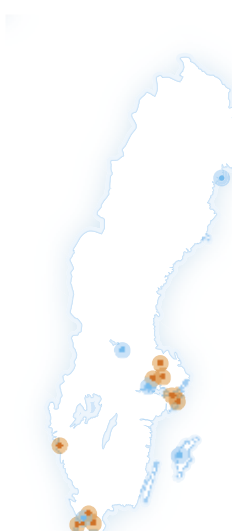
VI UTFÖR ALLT INOM BRANSCHEN

Plåtarbeten Takpannor Rännor, bleck, byggdetaljer
Reparationer Papptak, plåttak Helsvetsad takpapp m.m.

Sockeng. 89, Helsingborg • Fax 042-24 62 08

www.takochplatslageri.se

Ge livet en chans!

Blentarp
046-20 75 00
Göteborg
031-711 55 10
Idagården
0171-930 40
Idavallen
0293-515 51
Jälla
018-31 79 00
Prokrami
0413-54 42 27
Tyresö Ungdom
08-530 281 70
Utbildning
08-541 362 03
Vianova Stockholm
08-33 15 10

Nämndemansgården erbjuder

- ▶ Grund- och efterbehandling enligt Minnesotamodellen
- ▶ Öppenbehandling
- ▶ Separat kvinnobehandling
- ▶ Behandling av mammor och barn
- ▶ Ungdomsbehandling flickor eller pojkar 16-21 år
- ▶ Familjebehandling med Vuxenprogram, Ungdomsprogram och Vuxna barn-program
- ▶ ADDIS och MACH-tester
- ▶ Utbildningar och information för ledning, HR, anställda
- ▶ PRIME For Life
- ▶ Samarbetsavtal
- ▶ Motivationssamtal

Nämndemansgården i Sverige AB är Skandinavien största behandlings- och kunskapsföretag inom alkohol- och drogproblemik med enheter på flera platser i Sverige. Vi har närmare tjugofem års erfarenhet av behandling enligt den bevisat effektiva 12-stegsmetoden och har genom åren behandlat mer än 30 000 personer. www.namndemansgarden.se

NÄMNDEMANSGÅRDEN
Utbildning och behandling inom alkohol- och drogproblemik

skanepolisen.com

NUMMER 2-2011

Postadress:

Skånepolisen Sport och Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Ulf Sempert

Chefredaktör:

Katarina Farmstedt
Tel. 010-561 42 18
Fax: 010-561 64 19

Redaktionssekreterare:

Thomas Stenbeck, Malmö
Tel. 010-561 62 18 (arb)
E-post: thosten@glocalnet.net

Adressändringar:

Ulf Nordborg
E-post: ulf.nordborg@polisen.se

Redaktionsråd:

Gunnar Hedin, M-län
Tel. 010-561 44 91 (arb)
Tel. 0410-33 50 40 (bost)
Mobil 0705-15 69 63

Urban Arnesson, Hässleholm
Tel. 010-561 37 27

Christer Hedwall, Kristianstad
Tel. 010-561 44 93

Christer Ekdahl, Lund
Tel. 010-561 41 50

Roland Andersson, Ängelholm
Tel. 010-561 36 77

Magnus Cruce, EBM Malmö
Tel. 010-562 95 55

Omslagsfoto:

Löpsträning i sommarvärmen

Lay-out:

Förlags AB Weinco
Annika Cederlund, Malmö
Tel. 040-602 14 32

Tryck:

FS Grafiska AB, Malmö 2011

Tidning av och för alla idrottande och motionerande polisanställda i Skåne samt anhöriga till dessa.

LEDARE

Sommaren är snart här och med den tid för återhämtning och friskvård. Att, som jag tidigare skrivit, ta hand om sig själv och sin kropp, kanske dessutom tillsammans med våra nära och kära, är bland det nyttigaste vi kan göra. I vårt dagliga jobb fortsätter vi möta allt möjligt elände och då är det viktigt att vi kan koppla av och återhämta oss. Vårt i många stycken mycket utmanande jobb kräver det. Vilken aktivitet vi hänger oss åt, spelar nog egentligen ingen roll – bara vi rör på oss.

På tal om jobbet så måste jag få skriva några rader om PUST – vårt nya arbetssätt. Att få vara med om en så stor verksamhetsförändring är ett privilegium för oss alla. PUST är inte bara en bärbar dator med ny programvara, utan faktiskt än mer ett nytt sätt att arbeta. Nu kommer vi, till målsägandenas fromma, kunna leverera ärenden till åklagaren mycket snabbare och med ännu högre kvalitet än tidigare. Om ni inte vet vad PUST är, så gå in och

läs på PUST-sidorna på Intra-polis. Tänk att även Polisen går in i data-åldern. Trots att vi bara varit igång lite drygt en månad så ser jag ett fantastiskt gott resultat och en stor arbetsglädje hos medarbetarna.

MPGI är en fantastisk förening med många olika aktiviteter som var för sig, kräver ett stort engagemang från såväl sektionstyrelserna som från huvudstyrelsen. Vi har förutom allt det vanliga styrelsearbetet, med årets aktiviteter, den stora utmaningen att planera för MPGI:s 100-årsjubileum som infaller 2012. Det ska vi göra något riktigt stort av och vi kommer att återkomma efterhand med hur arbetet fortskrider.

Slutligen måste jag slå ett slag för möjligheten till fys-tester och friskvårdssamtal med våra duktiga inspiratörer och konsulenter. Ta den – det kan bli årets investering.

Ulf Sempert
Ordförande MPGI

www.skanepolisen.com

Har du varit inne på vår hemsida?

Här hittar du bra information som rör tidningen. Du kan även ladda ner gamla nummer av tidningen (fr.o.m 2010).

Är det någon information du vill ska ligga på hemsidan? Meddela Thomas Stenbeck.

BOWLING

Säsongen för bowling är till ända.

Chrilles Bowlinghall, där årets Polis-SM spelades.

I April var fyra av MPG's bowling-medlemmar i Falun, där det spelades årets polis SM. Totalt hade 44 spelare anmält sitt intresse det här året, något färre än man hade hoppats på. Kanske det beror på avståndet och kommunikationsmöjligheter till Falun.

FÖRSTA SPELDAGEN

Första starten på fredagen, kl 12.00, stod 22 spelsugna bowlare på startlinjen. I denna start spelade bland annat Malmöspelarna: Christer Johansson, Thomas Stenbeck, Bertil Gustafsson och Christer Janson.

Efter denna start visade det sig att 6 spelare kvalificerat sig till finalspel. Håkan Kohlsmyr från Halmstad ledde på 1540 poäng tätt följd av Bertil Gustafsson med 1513.

Andra starten fick lite bättre resultat och 8 spelare kvalificerade sig. Här var Conny Kihlwall från Göteborg

bäst med 1640 poäng. Från Sundsvall kom andra startens näst bästa resultat med Tommi Bulers 1560 poäng och, enda damen i finalen, Eva-Lott Tengqvist med 1538 poäng.

Då kvalserierna var färdigspelade kunde man konstatera att 6 seniorer, 7 oldboys och en dam var klara för finalspel. Malmö hade två man Bertil

Gustafsson och undertecknad klara för final.

Efter kvalspelet kunde man också fastställa placeringarna i två resp fyrmannalagen. Guld i tvåmanna gick till Sundsvall, silver till Göteborg 1 och bronset till Halmstad 2. Guld till Göteborg i fyrmanna och silver till Malmö medan Västerås bärgade bronset.

4-mannalaget

Fredagskvällen avslutades med god mat och dryck. Prisutdelning till lagtävlingarna förrättades också under kamratmåltiden.

ANDRA SPELDAGEN

Lördagen inleddes med återkval på en serie. Till de redan klara fjorton finalisterna skulle ytterligare två koras. Gunnar Sterner från Halmstad och Lars Öberg från Umeå var de som lyckades bäst och då återkvalet var över var finalfältet klart. 6 seniorer, 9 oldboys och en dam skulle så göra upp om klasseggrarna. Damklassen var ju redan avklarad genom att Eva-Lott som enda dam kvalificerat sig till finalspel.

Bland seniorerna slutade Tommie Buhlér Sundsvall på en första plats efter finalspelet. På sina sex serier fick han ihop hela 1332 poäng 222 poäng i snitt.

På andra plats slutade Jonas Davidsson från Göteborg. Han klättrade rejält från sin sjätte plats efter kvalet hamnade han således på silverplats med fina 1321 poäng. Ettan efter kvalspelet Conny Kihlwall fick inte till det riktigt i finalspelet trots att han hade 208 i snitt slutade han på en hedrande tredje plats.

Bland oldboysen segrade undertecknad med Lars Öberg Umeå på andra plats. Lars låg långt efter då han spelat sina kvalserier. Men med det nya systemet med återkval lyckades han ta sig in i finalen och där sluta på

en silverplats, bra gjort. Trea slutade Åke Igefjord från Eksjö.

De fem främsta i finalspelet gjorde därefter upp i stegfinal där mästarnas mästare korades. Här hände inget med placeringarna utan Tommie från Sundsvall tog hem priset som mästarnas mästare 2011.

Nästa år arrangerar Eksjö polisen SM och då hoppas vi att det blir lite fler till start.

KORPSPELET

På hemmaplan har korpspelet för säsongen 2010 – 2011 avslutats.

I april spelades den sista matchen och polisens lag slutade på en andra plats i sin division.

Nu väntar lite sommarlov och i september startar korpen upp på nytt.

*Glad sommar önskar:
Thomas Stenbeck
MPGI bowlingsektion*

Ersättning för skrivna artiklar

Ge Din idrottsförening lite tillskott i kassan. Vi premierar artiklar som kommer från **medlemmar i andra idrottsföreningar än MPGI**.

Den idrottsförening där artikelförfattaren tillhör erhåller således ett bidrag att användas till valfritt ändamål.

TIPS NÄR MAN SKRIVER!

Lägg gärna in någon mellanrubrik i texten för att lätta upp den. Glöm inte ange vem som skrivit artikeln och beskriv (kort) vad bilderna föreställer, eller vilka personer som är med på bild.

Thomas Stenbeck / red sekreterare.

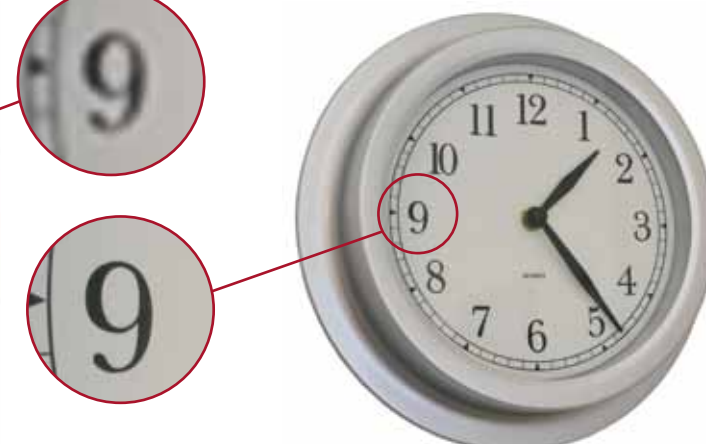
TIPS OM FOTO!

Det gör stor skillnad på bildkvalitén, om man ställer in kameran på **hög upplösning och stora bilder INNAN** man börjar fotografera. Exemplet nedan är ett sätt att åskådliggöra skillnaden på hög- och lågupplöst.

Lågupplöst bild

Högupplöst bild

TIPS OM FOTO!

Kvalspel, 8 serier EU

Herrsingel:

1 Conny Kihlwall	Göteborg	1640
2 Tommie Buhlér	Sundsvall	1560
3 Håkan Kolsmyr	Halmstad	1540
4 Anders Snygg	Växjö	1524
5 Lars Hjorth	PHS Solna	1418
6 Jonas Davidsson	Göteborg	1410

Damsingel

1 Eva-Lott Tengqvist	Sundsvall	1538
----------------------	-----------	------

Oldboys

1 Bertil Gustafsson	Malmö	1513
2 Ingemar Pettersson	Halmstad	1447
3 Thomas Stenbeck	Malmö	1439
4 Lennart Stenqvist	Borås	1410
5 Dennis Byberg	Karlstad	1390
6 Sven Lind	Västerås	1379
7 Åke Igefjord	Eksjö	1378

Återkval, 1 serie

1 Gunnar Sterner	Halmstad	192
2 Lars Öberg	Umeå	181

Finalspel, 6 serier EU

Herrsingel

1 Tommie Buhlér	Sundsvall	1332
2 Jonas Davidsson	Göteborg	1321
3 Conny Kihlwall	Göteborg	1249
4 Håkan Kohlsmyr	Halmstad	1197

Damsingel

1 Eva-Lott Tengqvist	Sundsvall	1225
----------------------	-----------	------

Oldboys

1 Thomas Stenbeck	Malmö	1144
2 Lars Öberg	Umeå	1117
3 Åke Igefjord	Eksjö	1098

Mästarnas mästare, stege, 1 serie AM

Stegfinal 1

Håkan Kohlsmyr, Halmstad – Eva-Lott Tengqvist, Sundsvall 162-191

Stegfinal 2

Eva-Lott Tengqvist, Sundsvall – Conny Kihlwall, Göteborg 165-227

Stegfinal 3

Conny Kihlwall, Göteborg – Jonas Davidsson, Göteborg 168-200

Stegfinal 4

Jonas Davidsson, Göteborg – Tommie Buhlér, Sundsvall 211-237

En fullständig resultatlista hittar du på skanepolisens.com

Från vänster: segraren i damsingel, Eva-Lott Tengqvist, segraren i herrsingel Tommie Buhlér och segraren i oldboys Thomas Stenbeck

RÖR-PÅ-DIG

Vad är Rör-på-dig-tävlingen?

Cykla eller gå till och från arbetet eller delta i någon fysisk aktivitet under din fystimme. Då kan du vinna pris genom att **fylla i och skicka in Rör-på-dig-korten**, som du hittar på Intrapolis under Personalentré – Friskvård – Lokal information och Rör-på-dig-tävlingen.

Fyll i kortet med ett kryss i rutan för rätt datum när du har varit fysiskt aktiv i minst 20 minuter (sammanlagt) den dagen. Aktiviteten ska upplevas

som något ansträngande.

Du är med i utlottningen även om du bara skulle ha ett kryss för hela månaden. Det är bara du och ditt samvete som bestämmer!!!

Kortet skickas till Personal- och arbetsmiljösektionen, Liselott Hedenskog genom internposten.

*Lycka till önskar Liselott Hedenskog,
Idrottskonsulent*

Malmö Konserthus

23 oktober 2011 klockan 16.00

Gunhild Carling

Mikael Samuelson

Skånepolisens kör

Dirigent Sasa Krstic

Polisens Musikkår Skåne

Dirigent Kjell Olsson

Biljettpris 250:- på alla platser

Biljetter säljes genom Polisens Musikkår Skåne och Skånepolisens Kör.

Tel. 0413-17154 (dagtid) eller gå in på vår hemsida www.polismusik.se

Polisens Musikkår Skåne

i samarbete med Skånepolisen kör
har konsert 23 oktober i Malmö Konserthus kl. 16.00.

Dirigent för musikkåren är Kjell Olsson och för sångkören Sasa Krstic.

Mikael Samuelson och Gunhild Carling är våra gästartister och föreställningen kallar "Från Scen och Cabaré". Mikael Samuelson är den stora stjärnan från Fantomen på Operan som spelades i Stockholm i flera år men han har även gjort konferencieren i Musikalen Cabaré också är han en duktig vissångare. Gunhild Carling har spelat och uppträtt i hela sitt liv. Hon är född på scen med andra ord

men först under 2010 fanns hon med i de flesta program på TV. Det var Diggilo och det var dansbandskampen och inte minst fick hon hela Sverige i gungning i Allsång på Skansen.

Biljetter till föreställningen kan du reservera hos Kjell-Arne Friberg tel. 0413-17154 på dagtid mellan 10.00 - 15.00. Ej under Juli månad.

Hälsningar Kjell-Arne Friberg,
sekreterare Polisens Musikkår Skåne

SKRIV I TIDNINGEN!

Sportövningar, -tävlingar, reseupplevelser, mötesreferat- / verksamhetsberättelser, musikkårspelningar, sommar-, vinter-, vår- och höstaktiviteter. Ja, listan kan göras lång. Allt detta är exempel på vad man kan skriva om i tidningen.

Det behöver inte vara långa berättelser, utan kan vara vad som helst, som någon vill berätta för andra poliser/polisanställda i Skåne.

Manusstopp för det redaktionella materialet är **måndagar i vecka: 11 till nr 1-2011, 21 till nr. 2-2011, 35 till 3-2011, 45 till 4-2011.**

Material mailas till Thomas Stenbeck: thosten@globalnet.net

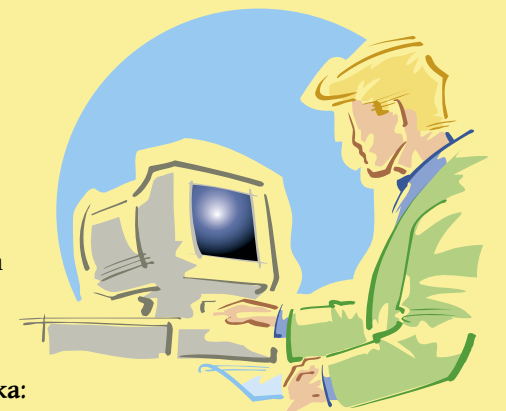

FOTO I TIDNINGEN!

INNAN ni börjar ta foto, som ska vara med i tidningen, kontrollera kamerans inställning när det gäller bildstorlek och bildkvalité:

högsta upplösning & största storleken = bra kvalitet för tryck!

Dålig upplösning = små bilder i tidningen.

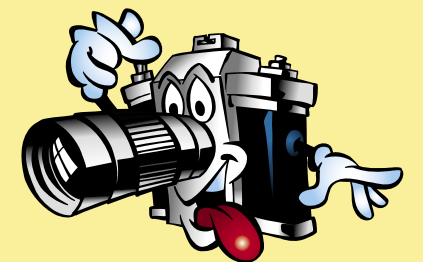
Även om ni monterar in bilderna i samma dokument som texten, **ska bilderna bifogas som separata bildfiler.**

Riktlinje:

Bilder med hög upplösning väger cirka 2-5 MB / styck.

Låt **ALDRIG** mailprogrammet komprimera bilderna. Detta gör att bildkvaliteten försämras, vilket gör bilderna dåliga i tryck.

Läs mer på www.skanepolisen.com där finns tips om hur du ska skicka tunga bilder till redaktören.

FOTBOLL

Bragden i Anderslöv

Onsdagen den 18 maj var det ånyo dags för kvalmatch till Polis-SM i fotboll, då Polisområde Södra Skåne tog emot Polisområde Malmö. Målet för drabbningen var slutspelet i Halmstad i september 2011. Matchen kom, som brukligt är, när POSS har "himmamatch", att stå i vår "himmaborg" på konstgräset i Anderslöv. Myllan blir inte mer skånsk än så! Martin Jönsson muttrade också något innan match om att vi är oslagbara i denna borg.

bära det tunga favorittrycket och så även denna gång. Kanske mycket tack vare två tunga avbräck för hemmalaget. Dels, fick vår virtuosa och store stjärna, Yusef Fakhro lämna återbud p.g.a. krånglande knän. Dels, tvingades vår "sista utpost" - Micke Olsson - att kasta in handduken matchdagen tack vare en illasinnad bassil.

skulle detta utnyttjas till fullo genom mycket skott på och i mål och vi skulle på så vis skaffa oss ett målmässigt övertag inför sidbytet. Första halvleken präglades dock av ett ganska försiktigt, men smånätt spel, där lagen kände på varandra likt två boxare i de inledande ronderna.

Målchanserna var få och Malmös målvakt fick göra två kanonparader för att undvika påhållning i nätet. Fredrik Hedberg avlossade en kanon från halva plan som burvaktaren avvisade genom att sträcka ut sig i sin fulla längd. Martin Jönsson rann igenom och helt fri försökte han rulla bollen under målvakten, men denne hann ner och avvärjde hotet.

Malmö jobbade sig in i matchen och deras tunga malande verkade ge resultat. Det var bud på mål vid ett par tillfällen, men med tur och skicklighet lyckades försvaret hålla Malmö stången. 0-0 i halvlek.

Domaren hann knappt blåsa till spel i den andra halvleken innan Malmö tog ledningen. Eftersom jag var på efterkälken och med ryggen mot mål hann jag inte uppfatta vad som hände. Förmodligen åldern ... men mina lagkamrater berättade i efterhand att det var ett mycket snyggt mål. Ett kliniskt avslut och applåder från den fåhövdade publiken!

Med hjälp av målet och medvinden och kanske en dunderdryck i halvlek, verkade våra gäster ha fått ett enormt energitillskott. De var mer på hugget och vann en massa närkampsdueller. Tvåan hängde i luften vid flera tillfällen och som ett brev på posten kom också 2-0 ganska snart. Upprinnelsen var ett inlägg där Bosse och under-tecknad brast i kommunikationen när vi båda gick till våders, vilket fick

Nu vet ju den initierade och minnesgode att poliserna i Södra Skåne är regerande svenska mästare. Dessutom lyckades ju faktiskt konstaplarna från Sydkusten bärga silvret 2009, då endast våra vänner från huvudstaden stod i vår väg. Sålunda massor av erfarenhet och rutin, så slaget var långt ifrån förlorat!

Den akuta målvaktskrisen löste Bosse Andersson, 58 år ung, genom att ställa sig själv i kassen. Innan match var det med stor tvekan som Jocke Sjöberg - "Kvicksilvret från Brantevik" - godkände den laguttagningen. Men som Joe Labero skulle sagt, "Trolla med knäna är svårt!" eller som Cajsa Warg skulle uttryckt det: "Man tager vad man haver!"

När domaren blåste igång matchen hade POSS en påtaglig och ganska skön vind i ryggen. Naturligtvis

Matchen mot våra bröder från stan har ju utan tvekan en prägel av derbykaraktär. Som alltid, brukar kollegorna norrifrån få

till följd att bollen kort därefter rullade in i en tillspillogiven målbur.

Nu var det tungt! Med molokna huvuden försökte vi komma igen. Inget tydde på en scenförändring och alla våra tidigare så pigga ben var som blydaggar. Men, miraklernas tid är ännu inte förbi och när planens bäste spelare, Johannes Berglund, körde slalom i Malmöförsvaret, tvangs en försvarare haka upp hans framfart i straffområdet. Domaren visade ingen pardon och pekade obönhörligen och helt rätt, på straffpunkten. Piero Gross själv (Johannes alltså), stegade fram och med enorm kraft och precision förpassade han bollen i mål. 1-2 och kontakt i målprotokollet.

Matchen bytte nu helt ansikte. De tidigare så pigga och säkra Malmöirarna blev nu sega och en aning fega. Skulle den så kassaskåpsäkra segern förbytas till en förlust? I motsvarande omfattning fick pågarna från Sydkusten ny energi. Tänk vad ett mål betyder!

Matchen var nu inne i ett intensivt skede där spelet böljade fram och tillbaka. Från sidan var det nog en ganska behaglig match att vila ögonen på. Med ca 10 minuter kvar kom så utan tvekan matchens snyggaste anfall.

Jocke drog upp attacken längs högerkanten. Han avancerade in på den offensiva planhalvan, samtidigt som Martin gjorde en enorm löpning mot Jocke där han fick med sig 2-3 försvarare. Detta gjorde naturligtvis att vänsterkanten stod helt öde och detta tillfälle missade naturligtvis inte Johannes att utnyttja. Han tassade upp på den tomma ytan och dundrade in 2-2 i målvaktens närmsta hörn, efter en genialisk framspelning av Jocke.

Malmöspelarna verkade nu trötta och vi malde på. Bosse försökte från sin position att mana till lugn (han verkade vara tillfreds med 2-2), men hur lätt är det att tygla vårstra kalvar? Vi vittrade doften av blod och Malmökollegorna satt nu så gott som redan på kroken. Vännerna från Malmö verkade trötta och slitna och nu skulle motståndaren knockas!

Med blott ynka två minuter kvar på matchuret fick undertecknad bollen på mittplan. Efter ett kortare avancemang i offensiv riktning och förvånande nog utan uppvaktning, befann jag mig plötsligt i utkanten av motståndarnas straffområde. Oat-tackerad flög tankarna genom mitt huvud. En idé slog mig plötsligt. Det

var mycket folk inne framför målvakten och på ren chans slog jag därför en gammal hederlig "kaninjacare" och hoppades på att Fru Fortuna ville mig väl. Och se, bollen letade sig genom hela straffområdet och förbi alla slutkörda benstumpar och med knapp styrfart rullade den in i bakom en maktlös målvakt. 3-2 till POSS!

Malmö lyckades sedan inte få till någon riktigt het chans under de resterande minuterna och slutresultatet fastställdes därför till 3-2.

Sammanfattningsvis tycker jag att det var en mycket jämn tillställning och välspelad match, där endast tillfälligheter avgjorde till vår fördel. Båda lagen är duktiga och förtjänar faktiskt en plats i slutspelet. Jag vill samtidigt passa på att tacka kollegorna från Malmö för en väl genomförd och juste match. De var stora i stundens nederlag. Nu väntar ytterligare en nagelbitare mot våra kollegor från norra Skåne. Förra gången vi möttes, avgjordes bataljen först efter en nervpirrande straffsparksläggning.

Jonas Larsson
Polisen i Södra Skåne

VASALOPPET!

På skidor mellan Sälen och Mora

I Vasaloppen 2011 deltog från MPGI endast två skidlöpare, undertecknad Anders Larsson och Anders Mattisson. Om man tittar i de gamla rullorna kan det konstateras att så har det inte alltid sett ut. Genom åren har MPGI haft över hundra deltagare. På 80 och 90-talet var det ofta över 10 deltagare från föreningen varje år. Under epoken med Nils-Erik "VärmlandsJohan" Johansson som motivator fanns inte bara ett stort antal deltagare från föreningen, det presterades också imponerande resultat. Det är svårt att jämföra resultat mellan åren eftersom förutsättningarna är så olika, men man kan konstatera att det är många Skånepoliser som klarat sträckan. Loppet som är det längsta och största långlopp i världen är krävande, själv tappade jag fyra kilo under årets lopp.

Det är också stort att så många år efter år lyckats prestera jämna resultat. En att nämna i detta sammanhang är kollegan Hans Håkansson som under tio år mellan 1975 till 1985 gjorde resan kontinuerligt på mellan åtta och nio timmar. Här finns också K-G Andersson som 1976 gled in i Mora på tiden 07:26:22 men vad hände tio år tidigare K-G? 1966, 10:13:57. K-G tävlade då för Tjörnarps och man får förmoda att bytet till MPGI och en mer seriös satsning inbegriper digra träningsprogram och särskild kost gav resultat. Whiskyn som av tradition intogs då man kom fram till stugan kvällen innan loppet, var en del i begreppet "särskild kost". Detta till trots klarade man dopingkontrollen. I detta gäng av vasalöpare finns också

anledning att nämna Börje Orserius, Dan Granvik och ungturen i sammanhanget Per Lundén.

Ibland Malmöpoliser som genomfört loppet på imponerande tider finns två i spets. Fenomenet Richard Larsson har krupit under de sex timmarna. I Öppet spår 1998 med tiden 05:57:39 och jag vill minnas att det var detta år han också blev världsmästare i TCA. Lars-Olof "LOA" Andersson var nära i Vasaloppet 1982 och stretade i mål som 44 åring på tiden 06:07:13. "LOA" radade upp flera lopp mellan sex och sju timmar och var efter vad jag förstått den mest seriöse av gubbarna i det gamla gardet.

Statistiken visar att på damsidan har föreningen genom åren varit magert representerade. Eva-Christin Winqvist är en av få tjejer som kört hela Vasan och även bland deltagarna i Tjej Vasan har representationen varit dålig. Tjej Vasan startar i Oxberg och går sedan de tre milen i det ordinarie spåret ner till Mora. Carin Brange är en av de få som för MPGI genomfört loppet. Även undertecknad har nu mera åkt Tjej Vasan. En resa som som blev en mycket traumatisk upplevelse. Mitt deltagande vilade inte i att hyfsa till MPGI's statistik utan var av mer egoistiska skäl. Jag har under många år förföljts av tanken att bli jagad av 8000 kvinnor iklädda tajta trikåer. Därför begav jag mig till startområdet i Oxberg en timme innan start och kunde konstatera att i startfällorna fanns redan fullt av fruntimmer med något vilt i blicken. När jag någon timme senare nådde Eldris var jag i en euforisk stämning

Anders Mattiasson, kontroll OXBERG.

och hörde på avstånd hur täten närmade sig. Glädjen ombyttes här i besvikelse när kvinna efter kvinna passerade utan att ta någon nämnvärd notis, trots att jag iklätt mig nyinköpta tajts och påfört rakvatten av den lite dyrare sorten.

Nej riktigt så var det inte. Men en traumatisk upplevelse blev det. Min uppgift var att långa dricka till en av de aktiva. När jag gjort detta hade jag närmare ner till Mora än till Oxberg och bestämde mig för att hänga på ner till Mora. Men väl där befann jag mig mitt i den växande klungan och plötsligt såg jag sargerna inför upploppet. Förnimmelsen av en skenande buffelhjord uppenbarade sig och i gruppen av framrusande kvinnor fick jag allt svårare att på ett värdigt sätt hoppa av spåret och klättra över sargen. Jag hann tänka på hur den tusenhövdade publiken upprört skulle

skrika, protester inlämnas och hur det skulle vändas till någon form av jämställdhets fråga, där jag ännu en gång trampat i värdegrundsklaveret. Nu blev de inte så, jag lyckades ta mig ur spåret strax innan upploppet och på måndagen stod jag på startlinjen till det Öppnaspåret.

ÖPPET SPÅR 2011

På Söndagens öppna spår åkte Anders Mattisson tillsammans med kollegan Lars-Göran "Hästö" Svensson grabb, Anders Svensson. Mattisson har tidigare genomfört loppet fyra gånger och i sitt senaste lopp, 2005 nått Mora på utmärkta 6:53. För Anders Svensson del var det premiär. Mattisson hade liksom jag slirat i förberedelserna med endast några timmar på snö i benen. Mattisson är en mer idog användare av rullskidor och fick ihop över 20 mil på rullorna.

Vädret och spåren var efter vad jag förstått bra men något litet för varmt i förhållande till vallningen. Det är alltid lite svårt när det som på söndagens morgon bara är någon minusgrad. I år var det sol framåt dagen vilket resulterade i svårvallat och kringnollan i snön. Mattisson fick därför redan i Risberg lägga på blått för att bättra på fästet.

De så kallade Lundbäcksbackarna efter Evertsberg strax innan Oxberg har gett Mattisson en i det närmsta skrämmande erfarenhet. Riktigt vad som hänt vet jag inte men visst är det i denna fas av loppet som många får problem. Jag minns att när vi pratade inför loppet återkom Anders gärna till Lundbäcksbackarna. Efter loppet när jag frågade honom om hur det gick i backarna kom han inte ihåg ens när han passerade dom. Han beskrev hur han redan i Risberg börjat tänka på att de snart skulle dyka upp, men väl där var han inne i sig själv och missade dom. Något som jag själv också känner igen. Visst är det mellan varven en fin naturupplevelse men till stora delar handlar loppet om att "borra ner huvudet och köra." Anders Mattisson tog sig till Mora på tiden 8:27. Han var omgående inne på att anmäla sig igen och som han uttryckte det, "ville ha revansch" på sig själv nästa år. Anders Svensson gjorde en god insats i sitt första Öppnaspår och fick tiden 9:28.

Ö spår: Morgon innan starten.

F v Linda (vän till familjen Svensson), Anders Svensson och Anders Mattiasson.

Inför årets Vasa var mina förberedelser betydligt sämre än inför den förra resan 2009. I år hade jag färre mil på rullskidor men också färre mil på snö. Som ni minns hade vi en snörik vinter. Någon resa norrut blev inte av och för mig inskränktes skidåkningen till mellan 10 och 15 mil främst på Bulltofta i Malmö och Fogdaröd, det trevliga spåret utanför Höör. Här åkte jag bl a med kollegerna Tomas Aggebrandt och Olof Pira som är engagerade i spårdragningen. Ett bra hjälpmedel i jakten på åkbara spår är Skidspår.se, en sida på Internet som kan rekommenderas. Här får man dagsaktuella besked över spårstatus och information om var de finns, längd på spåren med mera.

Vid starten på måndagsmorgonen var det kallt. Runt 20 grader. Klart väder men strävt före. Trots det fungerade stakåkningen inledningsvis bra och jag låg tidsmässigt med för en tid på höga sex timmar. Uppe på myrarna mellan Smågan och Mångsbodarna lyste morgonsolen och en sakral stämning infann sig. Jag tog därför upp den gamla psalmen Morgon mellan fjällen, men konstaterade snabbt att de andra åkarna inte var i riktigt samma sinnestämning utan mer koncentrerade på själva uppgiften.

Mellan Risberg och Evertsberg kändes skidorna döda och jag fick ingen fart i stakåkningen. I Lundbäcksbackarna tog jag slut. Morgonen mellan fjällen var nu historia och det blev en plågsam resa ner till Eldris. Här satte jag mig på en bänk och åt buljong. Konstaterade att någon tid under sju timmar inte var aktuell. Jag lämnade in skidorna och fick på mer fäste. Se-

dan tog jag mig ner mot Mora. I Mora parken hörde jag hur en kvinna skrek, till gubben som låg bakom mig "skyn-da dig Gunnar så klarar du dig under åtta timmar". Jag lade på en liten rö-kare och kom i mål på tiden 07:55:05. En timme sämre än 2009. Med den skrala förberedelsen inför loppet får jag vara nöjd. Efter loppet hade jag inte Mattissons känsla av revansch och vilja att anmäla mig till nästa års Vasa. Men till nästa år står jag förmodligen i startfällan igen. Hoppas vi då kan bli fler och inte minst att det finns kvinnliga kolleger som kan hjälpa till att föra stafettspinnen från VärmlandsJohans dagar vidare.

Anders Larsson

RESESKILDNING

Micke och Karins drömresa till Uganda.

Efter 4 års planering var det äntligen dags att förverkliga en gammal dröm, att få stå mitt i en flock med bergsgorillor i det innersta av Afrika. Detta skulle bli höjdpunkten på en riktigt häftig resa för mig och min sambo Karin, som också innehöll en veckas safari i Uganda, mängder av flygningar samt en dryg vecka i vårt älskade Indien. Vi hade själva bokat alla flygningar, boende, visum, tillstånd, guide mm bit för bit på nätet, så spänningar var stor för vad som väntade, eller i värsta fall, inte väntade.

Nerresan till Uganda, från dörr till dörr, tog 28 timmar och förde oss Köpenhamn-London-Dubai-Addis Abeba-Entebbe (Uganda). Räknade till 16 st olika säkerhetskontroller på vägen. Väl framme i Entebbe fick jag första kvittot på att arrangemanget verkade fungera. Pensionatet vi skulle bo på första natten innan safarin, hade skickat en chaufför som mötte upp oss redan på flygplatsen. På kvällen kom personal från företaget vi hyrt safari guide och skulle ha slutbetalningen för kommande veckas arrangemang. Med blandade känslor överräckte jag de runt 30.000 kronorna jag burit i säkerhetsfodral direkt på kroppen under det senaste dygnet. Vi somnade gott i den 30 gradiga värmen under myggnätet, spända på äventyret som snart skulle börja.

Vi blev hämtade 07.00 morgonen därpå av vår guide

Silver. Jag, Karin och Silver i en fyrhjulsdreven Toyota hade nu 120 mil under 1 vecka på obefintliga vägar framför oss.

Ofta går det snabbare att köra i diket än på "vägen" Groparna är bitvis så djupa att framvagnen riskerar att fast-

na i dem. Vi kom till ett Uganda som samma dag höll presidentval. Hundratals militärer kantrade vägarna. Intrycken var många och starka.

I rondellerna låg polis och militär med maskingevär mellan lyktstolparna som i sin tur fungerade som landnings-

platser för mängder av marabou storkar. Till och med killen på bensinmacken som torkade av rutan bar ett stort gevär på ryggen. Jag frågade Silver vad killens uppgift var. Det var helt enkelt att skjuta dem som försökte tjvtanka. Silver undrade om vi inte gjorde det i

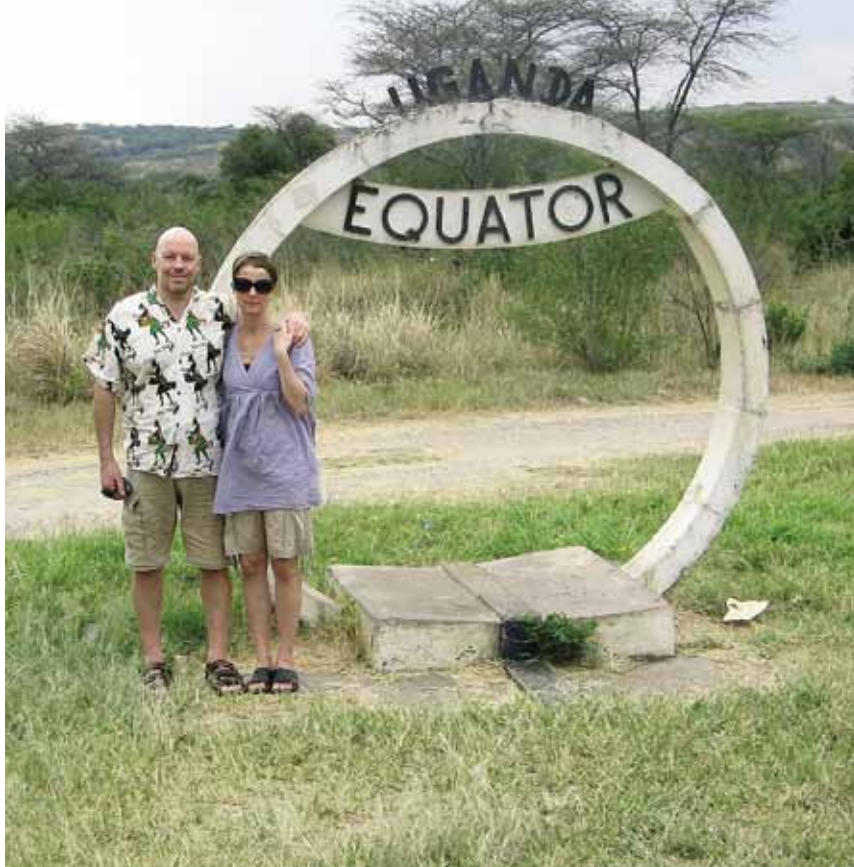

Sverige? När jag svarade nekande frågade han om inte det hände att folk tjuvtankar då. Jag sa "Jo", sedan visste jag inte riktigt vad jag skulle säga....

Silver tyckte det lät märkligt....

Uganda är uppdelat i många små kungadömen där kungen har viss bestämmanderätt vad tex gäller moral. Kvinnosynen är på sina ställen minst sagt dålig i vår ögon sät. Silver berättar att männen ofta spelar flaska, något som närmast kan beskrivas med tärning. När man förlorat de pengar man har, är det på sina ställen vanligt att man satsar sin fru i en natt eller upp till en vecka i stället. Han sade också att man givetvis delar med sig av sin fru till sina bröder och goda vänner. Att aga sin fru och barn är ett måste enligt Silver. Om mannen inte gör det tappar han sin ställning som man, och då förlorar hela familjen sin status. Att man sedan köper sin fru genom att ge kvinnans pappa uppgjort antal getter var sedan inget som förvånade oss. Han berättade mycket mer....

Vi körde rakt västerut, och passerade snart över ekvatorn. Uganda är väldigt fattigt, och dagen för många

går åt till att finna mat och vatten. Basfödan är bananer sedan det att ris blivit för dyrt. Överallt ser man unga män komma ledande en cykel med stora bananstockar hängande på styret. Ibland

skall de gå flera mil. Vid alla stopp omringas bilen av försäljare som försöker tjäna några ören på att sälja grillade bananer. Många barn går flera mil med 10 liters dunkar för att hämta vatten i

träskan som är fulla med sjukdomar, djur och annat. Vattnet filtreras och kokas innan det går att dricka.

Efter 41 mils körning under 11 timmar kom vi fram till Queen Elisabeth national park, på gränsen till Kongo. Vi skulle nu bo två nätter på en fantastisk lodge med vidunderlig utsikt över sjön som utgör gränsen mellan Uganda

och Kongo. Nedanför på stranden låg tiotals flodhästar, och massvis av afrikansk buffel. Från vårt lyxliv på lodgen gjorde vi sedan så kallade gamedrives ut i reservatet. Första morgonen lämnade vi lodgen redan 06.00, för att i mörker åka till ett område känt för sina vilda schimpanser. Det var bara vi två, en amerikanska samt en kvinnlig rang-

er med en automatkarbin som började klättra ner i ravinen där bla schimpanser håller till. Vi var tvungna att vara uppe igen från ravinen till kl 11.00 då värmen, och med den elefanter, buffel och leopard kommer för att söka skugga och vatten.

Vi fick bla se en schimpansfamilj med ungar, och när vi passerade en

liten sjö tittade plötsligt åtta stycken nyfikna flodhästar upp ur vattnet på några meters avstånd. Vi fick balansera på en nedfallen stock över ett vattendrag. Vår ranger sade till oss att inte falla ner då det fanns krokodiler i vattnet. Kvarter över 11 skyndade vi oss iväg till den väntande jeepen. Efter god mat och härligt kall öl (Nile special) var det på eftermiddagen dags för båttur på sjön. Det var magiskt att se horder med bufflar, flodhästar, krokodiler längs med kanten vi passerade, samtidigt som tre elefanter stod och drack vatten en liten bit bort. På kvällen satt vi vid lägerelden medan vårtvin och mongoser sprang runt omkring oss. Morgonen efter fyllde Karin år. Vi fick kallt vitt vin till frukosten, innan det var dags att bege oss söderut, mot Rwandas gräns och, förhoppningsvis, bergsgorillorna.

Efter 12 timmars körning kom vi till Bwindi bergen. Vi inackorderades på Gorilla Resort, ett fantastiskt ställe där jag och Karin var de enda gästerna. Vi bodde i ett stort tält som stod på ett trädäck med en veranda från vilken man hade vidunderlig utsikt över bergen. Tältet var möblerat med rejäla sängar, skrivbord och byrå samt en rejäl toalett med spolning. De hade dragit

in rinnande vatten, tom badkar, i vilket man kunde ligga och titta ut över bergen och lyssna på djungelns alla ljud. Som ensamma gäster hade vi personalens fulla uppmärksamhet när vi på kvällen serverades en tre-rättersmiddag med vin ackompanjerat till syrsor, apor och fåglars läte. 06.00 nästa morgon väcktes vi av att personalen kom in med varm choklad som vi kunde avnjuta på verandan medan solen gick upp över bergskammen. Sedan var det dags för att utrusta sig fysiskt och mentalt inför gorilla traktingen!!

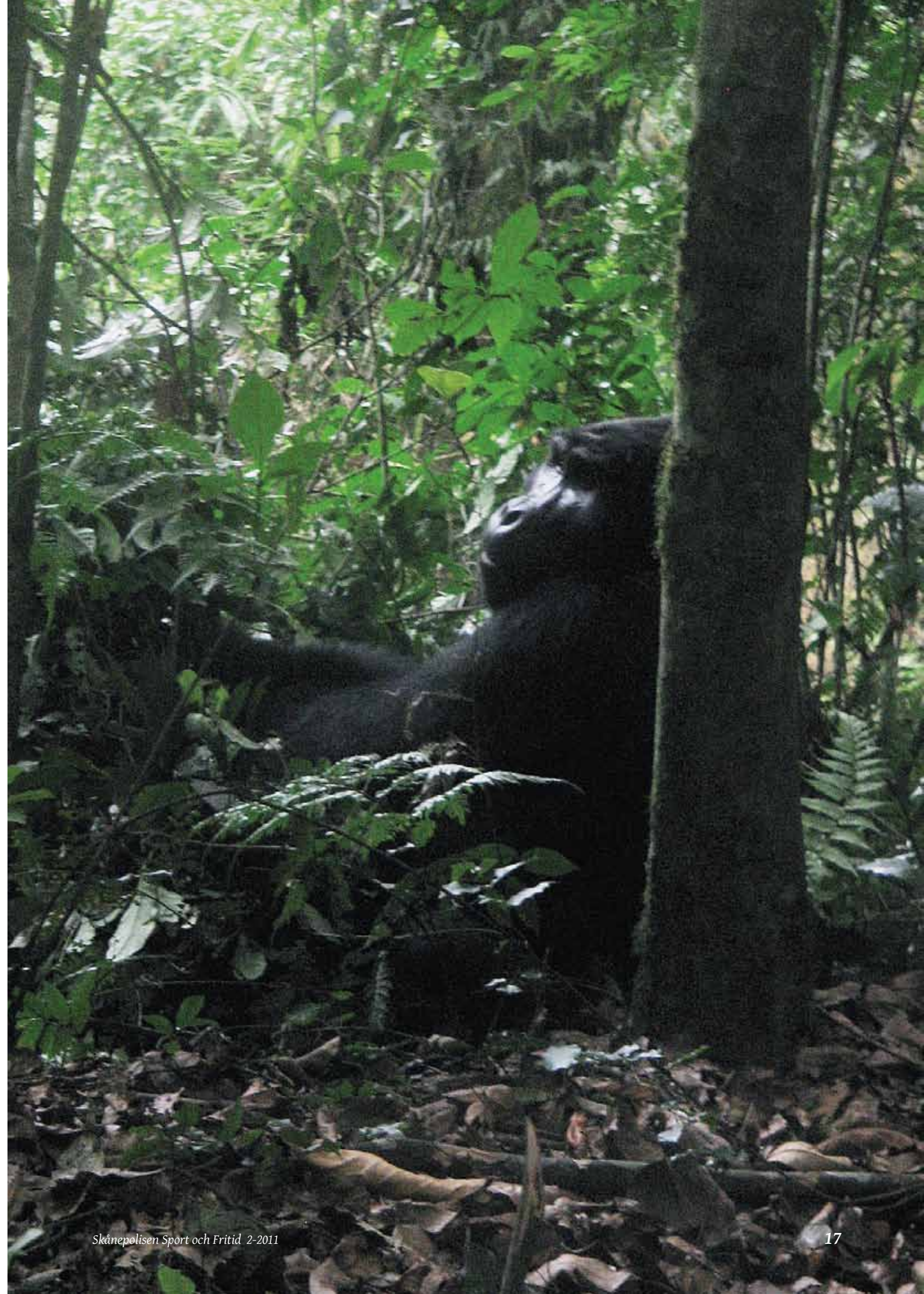
Efter en säkerhetsgenomgång bar det av en timme i bil till randen av djungeln. Det är bara ett mycket begränsat antal turister som får privilegiet att besöka bergsgorillorna. Vi hade vårt gorillapass bokat sedan ett år tillbaka. Kontrollerna och regelverket är rigoröst, och trots att det inte är billigt finns inga garantier för att man verkligen hittar flocken. Runt 09.30 började det stora äventyret. Tidig morgon hade tre spårare gett sig iväg för att spåra gorillorna från förra dagens boplat. Silveryggen och hans familj stannar aldrig mer än en natt på samma ställe. Vårt sällskap bestod av en spårare, två militärer, sju turister och fem bärare.

Militären är beväpnade med automatvapen. Det är dock inte gorillorna som är farliga, däremot eventuell gerilla. 2002 dödades alla turisterna i ett sällskap av machetes beväpnad gerilla från Kongo eller Rwanda som gjorde en räd in i djungeln.

Eftersom det inte går att beskriva i ord kan jag redan nu säga att detta var det i särklass jobbigaste jag någonsin gjort. I fem och en halv timme klättrade vi brant uppåt, brant neråt och sedan upp igen. Jag var så slut att varken ben eller huvud fungerade. Men, det fanns inga alternativ än att gå vidare. Huvudet sprängde av vätskebrist, och när jag försökte dricka kom det upp igen. Plötsligt höll det på att gå riktigt illa. När vi gick på en mycket smal stig längs med ett stup gav marken vika. Jag rasade ner längs med kanten, men fick fäste med fötterna på en liten avsatts, från vilken bärarna med hjälp av stavar lyckades dra upp mig.

Händelsen gjorde mig inte direkt starkare, och det var bara på ren vilja jag orkade gå fram, till beskedet äntligen kom. Bergsgorillorna väntar på oss bakom nästa backe. LYCKA!!

Vi smög framåt i den riktning de visade. Först fick jag se de tre spårarna

som följt gorillornas väg i över 7 timmar. De satt på huk med varsin Kalashnikov i knät. När de såg oss log de och viskade "Welcome" Jag gick nerför en backe, och plötsligt satt han bara där framför mig lutad mot ett träd. Trodde först det var en människa. Jag mötte hans blick. Han tittade på mig och utstötte ett dovt mumlande, ungefär som när vi säger mmmmmm, om något som är riktigt gott, fast oerhört dovt och kraftfullt. Som vi blivit instruerade svarade jag, efter förmåga, likadant. Man kan sammanfatta vår diskussion med: "Jag är lugn, fredlig och mår bra."

Vi satte oss på huk en liten bit ifrån honom. Regeln är att försöka hålla sju meters avstånd. Detta för att inte smitta dem med våra baciller. Vi delar ungefär 97% samma DNA, så vi drabbas av samma åkommor. Killen jag satt och pratade med kallades "Womenaiser" Han är känd för att ha en ny tjej varje dag. Han är också den enda utmanaren till silverryggen. Silverryggen har valt att inte köra bort honom trots att han blivit 12 år, och troligen får silverryggen betala ett högt pris för detta om några år. Runt omkring oss började övriga flocken att dyka upp. Jag tog några darriga foto med kameran, men pga mörkret i djungeln blev det inte mycket av de bilderna. Att använda blick mot gorillorna är strängt förbjudet.

Jag fick däremot riktigt häftiga bilder med videokameran!! Efter en kvart rörde sig buskarna en bit bort. Ett gigantiskt huvud tittade fram bland grenarna. Den 220 kilo muskulösa kroppen kom emot oss. Jag tittade på tre meters avstånd rakt in i ögonen på silverryggen.

–"Mmmmmmm". Jag svarade –"Mmmmmmm" Han gick sakta vidare. Under 45 minuter befann vi oss i flocken. Som avslutning passerade flocken oss på rad på 2 meters avstånd. Silverryggen vände sig avslutningsvis och tittade på oss en sista gång innan han ledde flocken vidare. Efter 45 minuter på halspänn bröt vi alla ut i ett närmast hysteriskt skrattande när alla känslor valde fram.

Nu väntade hemmarschen. Eftersom vi nu kunde gå rakaste vägen gick det något snabbare. Jag var fullständigt slut när vi efter 2,5 timmars klättrande kom till randen av djungeln. Hade det inte varit för Caleb, min bärare som sista halvmilen gick bakom mig med sina händer runt min midja och puttade på, hade jag aldrig klarat det. Hans 20.000

shilling i dricks har aldrig känts mer berättigade....

Efter ännu en underbar natt på Gorilla Resort bar det på morgonen vidare österut. Efter lunch i den relativt stora staden Mbarara kom vi fram till den kända fågelskådarsjön Lake Mburo.

Det finns massor av andra djur i denna nationalpark förutom fåglar, men bland ornitologer lär detta vara en av de mest fantastiska ställena i världen. I Uganda finns över 1000 fågelarter, varav många är endemiska, dvs de finns inte på någon annan plats i världen. Detta gäller speciellt Mburo. Vi var 9 turister i en liten båt som kryssade runt bland flodhästar och krokodiler samtidigt som färgsprakande fåglar och örnar passerade förbi oss. Efter 2 timmar på sjön kördes vi till det obeskrivliga Mihingo lodge. På en hög höjd har de byggt nio hyddor. Från utsidan ser de

ut som klassiska afrikanska runda hyddor med halmtak, men innandömet var helt i sten och påminner om bilder av Fantomens grotta. Sovrummet är ett stort tält med endast myggnät som väggar, vilket ger en otroligt naturnära känsla. Vid sidan om den timmerbyggda restaurangen på toppen, hade de byggt en naturlig rund pool i vilken man kunde ligga med en drink medan man tittade ut över kanten på djuren i vattenhållet nedanför. På natten drog ett våldsamt åskoväder in. Det var närmast magiskt att ligga och titta på alla blixtrar medan regnet smattrade mot tältduken.

Morgonen efter bar det vidare mot Entebbe igen. Det hade varit kravaller i huvudstaden Kampala efter det misstänkta riggade presidentvalet som, som vanligt, president Museveni vann likt han gjort sedan 1986. Stridsflygplan

lågsniffade över oss när vi checkade in på vårt pensionat igen. Vi sov, åt och drack gott, innan vi dagen efter gav oss ut i staden på egen hand. Bland annat besökte vi ett gigantiskt rehab center för vilda djur. Vi satt vid stranden till Victoriasjön med kall öl, medan vi kunde se noshörningar bakom oss och kameler på vår högra sida.

På kvällen var det dags för nästa flygäventyr. Efter löjligt många kontroller och röntgen apparater tog vi oss från Uganda via Etiopien först till Mumbai (Bombay) där vi åt varm buffe klockan 6 på morgonen, och sedan med inrikesflyg till Goa. Väl i Goa hyrde vi bil med chaufför till södra Goa och den berömda stranden Palolem. Vi tog in på enklast möjliga hydda, en så kallad cocohut. Fyra väggar med palmbladstak och golvmadrass på 12 kvadrat för 92 kronor natten. Utsikten från hyddan där den låg på stranden var desto mer spektakulär. Ett foto från verandan hade platsat på vilket vykort som helst.

Vi badade i det 29 gradiga vattnet med höga vågor på dagarna, åt fantastiska middagar i vattenbrynet på kvällen. Solnedgångarna var obeskrivliga.

På tredje dagen tog vi en bil norrut till Candolim som vi bott i flera gånger tidigare. Nu hade vi nästan en vecka på oss att leva lite mer klassiskt turistliv, samtidigt som vi passade på att besöka gamla bekanta på restauranger och i butiker. Vi tog oss också till hundhemmet vi jobbat på tidigare, men på grund av hårdare regler vad gäller obligatoriskt rabiesvaccin fick vi inte hjälpa till i samma utsträckning. Det var dock underbart att se vilka framsteg de gjort sedan vi var där senast.

Samma sak gällde våra andra vänner som samtliga tagit någon form av steg i rätt riktning i en tuff vardag. Delar av norra Goa har dessvärre blivit alltför likt Magaluf och Ibiza. Det gäller att ta sig en liten bit ifrån de vanligaste turiststråken. Så är det väl i och för sig överallt, men det har blivit extremt påtagligt i Goa de senaste åren.

Efter fem nätter på ett mysigt hotell var det dags att tänka det otänkbara. Dags för att packa för hemresa. Vi sade adjö till Goa för denna gång, och flög till Mumbai där vi hade hela kvällen och en bit in på natten till vårt förfogande. Istället för att sitta på flygplatsen tog vi en tuc-tuc till en minst sagt lokal restaurang i Mubais gytter. Då få ställen serverar alkohol känns dessa lite förbjudna och hemliga. Ofta är de trånga, varma, mörka och allmänt en utmaning i sig. Vi bad om att bli körda till ett av dessa "hål i väggen" Jag vet inte om det varit någon västerlänning där tidigare, men jag kan lova att där aldrig varit en kvinna. Inte helt överraskande var maten het och underbar, ölen kall och god och stämningen ett minne för livet i sig.... Vi flög från Mumbai till London

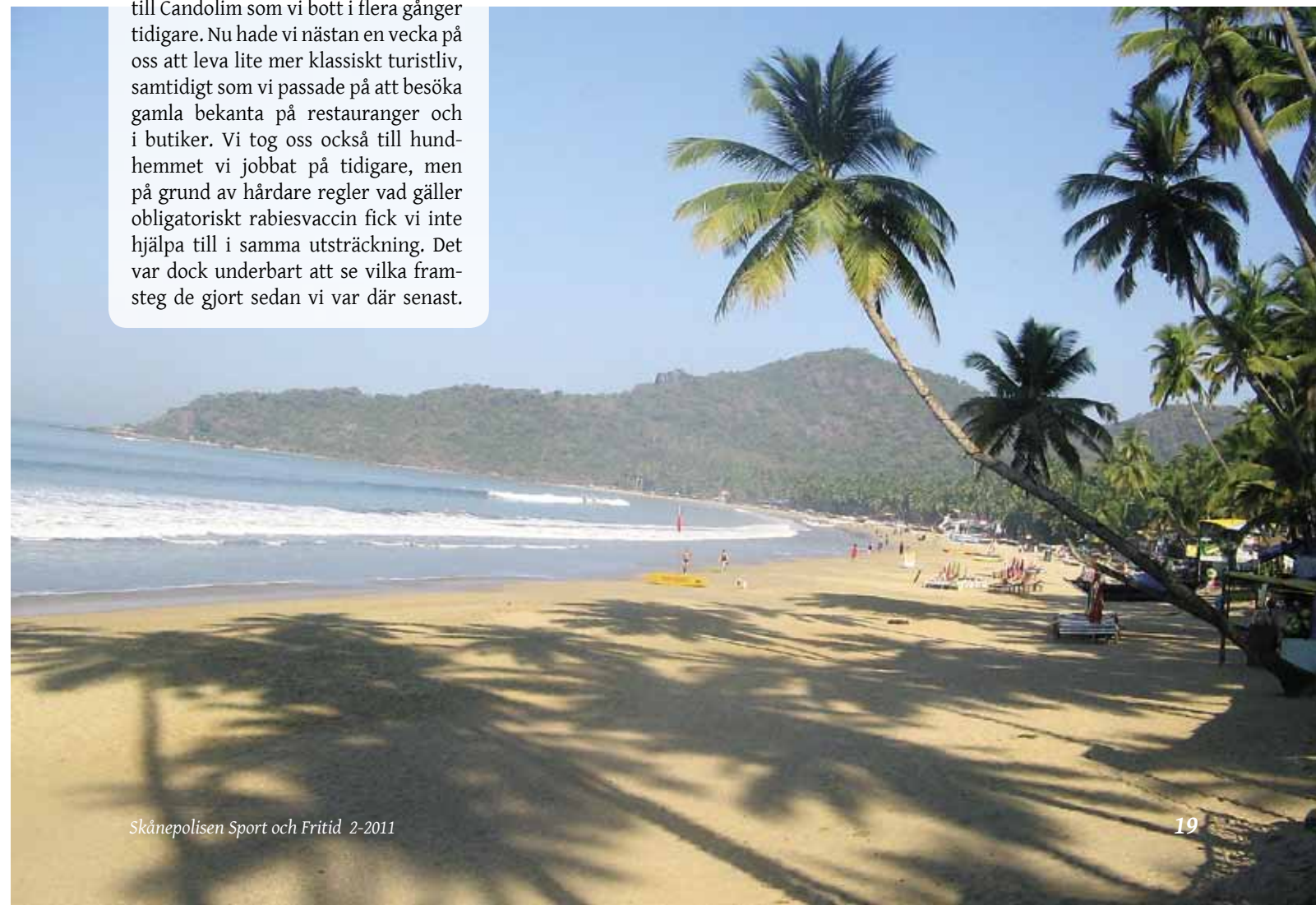
där vår resa kunnat sluta. När vi skulle landa och sätta ner noshjulen drog plötsligt piloten på för fullt igen och steg med våldsam kraft.

Vi fick sedan veta att det stått ett plan på vår landningsbana. Efter ett skakigt andraförsök kunde vi landa och ta det lugnt ett tag och nyttja Heathrows stora utbud av butiker och serveringar innan flyget mot Köpenhamn tog oss ytterligare ett steg närmre det vi här i Norden kallar verkligheten.

Man förändras av resor som denna. Man ställer sig allt fler frågor, och finner även en del svar. Man får perspektiv på våra "problem" när man inser hur magiskt det egentligen är att det forsar vatten ur kranen bara man vridder på den. Jag hoppas jag får tillfälle att ställa många fler frågor, och förhoppningsvis kan jag snappa upp ytterligare några svar.

Ty livet är en resa, livet är att resa.

För Micke o Karin
MICKE

TRESTADS 2011

Grönhögens GK, Öland, 26-28 april

Så var det återigen dags för trestadstävlingen där polisanställda från de tre storstäderna drabbas samma i en 4 ronders lagtävling. I år var det Stockholm som arrangerade och de hade förlagt tävlingen till Grönhögens Gk på ölands sydligaste delar. Banan är av linkskaraktär med väl-vårdade hårda fairways, djupa upp-torvade bunkrar, stora, snabba och ondulerade greener där det är svårt att få bollen att stanna om man inte landar lite innan.

DAG 1

Med fjolårets skräckupplevelse i minnet (grusgreener och leråkerfairways i Danmark) lämnade tre vällastade bilar malmötrakten tidigt på morgonen. Den oro som fanns förbyttes snabbt mot glädje och förväntan när vi drygt 4 timmar senare rullade in på golfbanans parkering. Stockholmarna, som anlänt redan dagen innan, satt i solen utanför klubbhuset iklädda shorts och kortärmat. De hade redan hunnit provspela banan och lovade fint skick och många utmanande golfhål. Nästan vindstilla, sol och dryga 15 grader lovade också gott. Personalen berättade att det brukar vara vindstilla ca 3 dagar per år och att vi lyckats pricka

Christian förbereder en monsterdrive på hål 5. I bakgrunden: Kalmarsund.

in åtminstone en av dem.

Efter hälsande och utbyte av diverse psykningar, god lunch samt snabb installation i stugorna var alla redo att dra igång tävlandet. Malmö fick ett mentalt övertag redan innan spelet började, då samtliga spelare var iklädda de nyinförskaffade röda lagtröjorna. Motståndarna blängde av avund och skickade passningar till sina lagledare att de minsann inte hade några lagtröjor. Perfekt tyckte vi och självförtroendena växte.

Spelformen första rundan var fyrboll, bästboll. (båda spelar hålet och bästa resultatet jämförs med motståndarlagets bästa resultat) Malmös fyra par bestod av Ola Wahlberg-Henrik Stenberg, Mats Hansson-Hans Mattsson (göteborgarna kunde förståligt nog inte låta bli att kommentera denna namnordlek), Ulf Lindström-Jens Wahlman, Christian Andersson-Stefan Nord.

Jag själv och Stefan spelade ingen vidare golf utan torskade ganska rejält mot göteborgarnas 4e lag som

knappt gjorde ett enda misstag. En stärkande dryck efter hål 8 tände hoppet för oss men när det bränslet tog slut kunde bröderna från Götet knyta ihop säcken och avgöra på 16e hålet. För övriga gick det heller inget vidare med undantag för Jens-Ulf. De sopade banan med sina motståndare och knep Malmös enda poäng första dagen. Stockholm tog tre segrar och Göteborg 2.

Vid 8-snåret serverades en god middag i restaurangen och de som redan inte fått en positiv bild av personalen fick det nu. Otroligt trevlig och serviceminded personal med Kristina i spetsen, som verkligen gick in för att få oss att trivas. Eftersom vi är seriösa idrottsmän blev det givetvis tidigt sänggång för samtliga. Det var absolut ingen som satt uppe och såg Champions League semifinalen på tv och det var heller ingen som drog igång nåt samkväm med pokerspel som skulle varat långt in på morgonen...

DAG 2

Klockan ringer. Snooze. Klockan ringer igen. Snooze. Klockan ringer igen. Rullgardinerna rullas upp och till vår stora förtjusning: Blå himmel och sol även denna dag! På vägen till frukostbuffén blev vi dock varse vad personalen berättat dagen innan. Vind!

Jens Wahlman räddar sig ur bunkern.

12-13 sekundmeter och ännu mer i vindbyarna. Nu skulle det bli links-golf på riktigt!

08:00 var det dags för första bollen att ge sig ut. Nu var det singelmatcher på programmet. Historiskt är Malmö starka i singelspel och så visade det sig vara även denna gång, även om Stockholm gick ännu bättre. För mig själv lossnade spelet något i vinden. Med fru fortuna på min sida med bland annat en sänkt 30meters putt på hål 9, lyckades jag till slut vinna matchen på 18e hålet, 1-0. Vi tog sammanlagt 4,5p av 8 möjliga. Stockholm tog 5,5 och Göteborg 2.

Lunch och sedan ut i den tilltagande stormen igen! Tävlingsform Greensome. (Båda spelarna slår ut. Bästa bollen väljs och sedan slår man vartannat slag på samma boll tills denna är i hål.) Efter första dagens mindre lyckade tvåmannaspel hade lagledare Mats stuvat om lite i laguppställningen: Henrik-Hans, Ola-Jens, Christian-Mats, Ulf-Stefan.

DAG 3.

Upp och hoppa igen. Frukost och uppladdning inför dagens avslutande rond. Återigen singelmatcher, den här gången med kanonstart. (Alla startar vid samma tid, men på olika hål.)

Nu var det hög tid för Malmö att sluta hålla igen och börja leverera

Andra kvällens bankett var en mycket trevlig tillställning. Som synes flera sol- och vindbitna ansikten.

Närmast till vänster: Stefan Nord, Jens Wahlman, Ulf Lindström, Mats Hansson. Till höger: Hans Mattsson, Ola Wahlberg, Christian Andersson. Inflikad: En sliten Henrik Stenberg tog en tidig kväll.

fin golf. Detta lyckades mycket bra och av 8 möjliga poäng togs 5,5. Tyvärr spelade Stockholmskillarna nästan lika stabilt som tidigare och vann tillräckligt av sina matcher för att klart ta hem totalsegern med 14,5p, före Malmö 11p och Göteborg 9,5p. Bäste poängplockare för Malmö blev debutanten Jens Wahlman som tog 2,5p av 4 möjliga. Med sitt stabila spel retade han gallfeber på motståndarna. Mycket bra jobbat Jens!

Prisutdelningen blev tyvärr en dämpad tillställning då en av Stockholms deltagare fått ett sorgebesked via telefon. Det satte lite perspektiv på dagarna. Att världen runtomkring inte stannar upp även om det ofta känns så när man är på denna typen av arrangemang. Här gick man och svor och var förbannad för en quick-hookad drive eller en missad kortputt. Men vad spelar det för roll när allt kommer omkring? Livet är skört och det ska man njuta av så länge det varar. Och det gjorde vi verkligen de här dagarna! Jag kan verkligen rekommendera Grönhögens GK som ett resmål för golfande livsnjutare.

Vinnande Stockholmslagets lagledare: Nisse. Grattis!

Slutligen, om Nisse (lagledare Stockholm) skulle läsa detta: Ett stort tack för ett perfekt arrangerat Trestads! Nästa år är det vi från Malmö som arrangerar och vi ska göra vårt bästa för att fortsätta på den inslagna vägen!

För Malmölaget
Text: Christian Andersson,
Foto: Stefan Nord

Sedan bränslegivaren demonterats blev det fri sikt till bränsletankens inre och där framträdde något som inte normalt hör hemma i en bränsletank: inplastade paket...

Sverige – transitland för narkotikasmuggling

Av Christer Kriegh, tullinspektör, och Rolf Tageson, kriminalinspektör, Malmö.

En solig, varm, försommardag – det var tidigt på morgonen den 7 maj 2002 – kom en finskregistrerad Opel Omega Combi, diesel, med två män till Lernackens betal- och tullstation – vilken är Öresundsbronns fäste på den svenska sidan.

Tullpersonalen stoppade bilen rutinmässigt, med känslan av att något inte stämde, och började prata med de två män som satt i bilen.

Ingen av de två männen kunde tala svenska, så tullarna övergick till engelska. Under samtalen med männen, var för sig, kom det fram att de kom från Estland och att de nu var på väg till Finland från Tyskland. Föraren, Eino Varg – 25 år – legitimerade sig med ett estnisk pass och likaså gjorde passageraren Haans Värks – 21 år.

Eftersom både Eino och Haans uppträdde nervöst och lite oroligt i samband med kontrollen, stärktes tullarnas misstanke att det var något som inte stämde. Tullare är ju av hävd skickliga att känna av män-

niskors uppträdande, på kroppsspråk och beteende.

Mot den bakgrunden bestämde sig tullarna för att göra en noggrann kontroll av männen och bilen. Deras känsla tillsammans med kopplingen av en finsk hyrbil och estniska medborgare, kunde lätt förknippas med narkotikasmuggling. Detta är ett sedan tidigare känt fenomen.

Bilen togs in i tullens visitationsutrymme på Lernacken – en nybyggd och ändamålsenlig lokal med tillgång till all modern teknisk utrustning, bland annat röntgen.

En pigg hund markerar

Eino och Haans togs åt sidan och placerades i var sitt rum, övervakade av tullpersonal, innan teknikererna på inledde undersökningen av bilen.

”Robby”, en pigg och glad sexårig narkotikahund av rasen Springer spaniel, kom på begäran med sin förare Anders, för att söka igenom bilen.

”Robby” började söka i lastutrymmet men hoppa-

de nästan direkt över till baksätet och visade stort intresse för sittdynans nedre vänstra kant.

Anders tog ”Robby” ur bilen och därefter kontrollerades sittdynan manuellt, dock utan resultat. Men med tanke på ”Robbys” markering kände tullpersonalen att det bara var att fortsätta letandet.

Sittdynan plockades ur bilen och under den fanns ett plastlock till bränslegivaren och tanken. Plastlocket skruvades av och då upptäckte tullarna märken av åverkan på den metallring som var fast monterad på bränsletanken.

Eftersom bilen var av nyare modell, och normalt sett borde vara intakt, togs beslutet att demontera bränslegivaren från tanken. Innan den togs bort, kontrollerades bilens bränslemätare och den visade ”full tank”.

Misstankarna stärks

Bränsletanken, med i detta fall diesel, tömdes först och resultatet blev totalt 17 liter – från en tank som normalt borde rymma 60 liter. Nu stärktes misstankarna om att något stort var på gång och bränslegi-

varen skruvades av. Med blotta ögat kunde tullarna då se fem paket i tanken.

Nästa beslut var att skruva ner hela bränsletanken från undersidan av bilen – på ett ur bevishänseende korrekt sätt. När tanken sedan var nerplockad, tömdes den på sitt innehåll: sammanlagt 30 vacuumförpackade och märkta paket – omlindade av brun tejp.

Hela undersökningen fotograferades steg för steg. Allt för att dokumentera händelseförloppet vid en eventuell kommande rättegång.

Ett jätteklipp

I detta läge var tullarna övertygade om att de hade gjort ett ”jätteklipp” av narkotika. För att snabbt kontrollera detta, använde de sig av en specialtillverkad undersökningsnål och resultatet lät inte vänta på sig: det var hasch!

Paketen stank av diesel och placerades i speciella säckar och vägdes. Den sammanlagda vikten var cirka 28 kilo.

Med hänvisning till detta resultat greps Eino och Haans, misstänkta för grov narkotikasmuggling och

ett första förhör inleddes med Haans, som dock vägrade uttala sig. Det enda han ville, var att få ha en advokat närvarande.

Eino, som däremot inte var lika tystlåten, berättade att de två kommit från Tyskland. De hade varit där på turistresa och sett sig omkring och nu var de på väg tillbaka till Finland. Eino förnekade brott och hade ingen kommentar till att narkotika anträffats i deras bil.

Jouråklagare kontaktades och därefter blev Eino och Haans anhållna, misstänkta för grov narkotikasmuggling.

Ärendet tilldelades oss två artikelförfattare, som jobbar på tullkriminalen, respektive länskriminalen i Malmö. Nu var det vår uppgift att driva processen vidare fram till att ett eventuellt åtal kunde väckas.

Eino och Haans fick offentliga försvarare och häktades två dagar senare av Malmö tingsrätt – på sannolika skäl misstänkta för grov narkotikasmuggling.

Trots att Haans nu fått en offentlig förvarare var han fortfarande inte särskilt pratglad i de förhör som hölls.

Vi började också misstänka att Haans inte var den person som han påstod sig vara. Hans pass kontrollerades noggrant av tekniska roteln och efter dakt-

ning, då bland annat fingeravtryck tas, gjordes förfrågningar via Interpol till Estland, Finland och Tyskland.

Undersökningen tar sin början

Under väntan på svar från Interpol inledde vi förhören med de två männen och gick igenom allt som tagits i beslag, bland annat deras mobiltelefoner.

Under förhören var Eino fortfarande den talföre av dem. Han berättade att de hyrt bilen i Finland, kört via Haparanda – alltså genom hela Sverige och Danmark – för att besöka Haans' syster i Tyskland. Det hade varit en ren semesterresa, för att koppla av. Det var allt Eino kunde berätta.

Vad som nu blev intressant för oss var hyreskontraktet för bilen – eftersom vi kunde räkna ut att bilen hade körts en mycket lång sträcka under hyrestiden. Det framgick att de kört nästan 800 mil och det stämde ju inte med tanke på Einos uppgifter!

På Internet tog vi fram en Europakarta med avståndsuppgifter, för att försöka komma fram till var de kunde ha varit. Med tanke på att narkotikan var hasch tittade vi extra noga mot Spanien och Malagatrakten, som är välkänt i dessa sammanhang.

Döm om vår förvåning när det stämde nästan på

Här är bränsletanken demonterad och bränslegivaren borttagen.

forts. på sid. 25

forts. från sid. 24

kilometern!

I beslaget fann vi dessutom ett antal drivmedels- och inköpskvitton som styrkte vår teori om resan från Finland, delar av Sverige och hela vägen ner till Tyskland. Dieselskvittona visade att de tankat 40–50 liter vid varje tillfälle.

Intressant fynd

En filofax, också i beslaget, tilldrog sig vårt stora intresse. I den fann vi noteringar som kunde tolkas som dagboksanteckningar från hela resan och vid en jämförelse med bränslekvittona från resan söderut, fann vi överensstämmelser. Men så började något bli riktigt intressant! Efter halva noterade restiden, förändrades de påfyllda tankmängderna och antalet körda kilometer! De minskade drastiskt till allt från sju till 15 liter vid varje tankningstillfälle. Likaså blev körsträckorna kortare.

Det gjordes fler intressanta fynd i beslaget. Där fanns ett spanskt kontokort, utställt på en spanjor, bosatt i södra Spanien, inte långt från Malaga. Vidare fann vi ett spanskt mobiltelefonkort.

Våra misstankar kändes nu bekräftade att de två faktiskt varit i Spanien och besökt Malagatrakten.

Hans använde falskt namn

Från Finland kom svar beträffande Haans' fingeravtryck. De matchade en person, Heigo Soorit – estnisk medborgare, som i Finland begått brott och dömts till fängelsestraff.

Frågan gick vidare till Estland och efter ett tag fick vi svar. Personen i fråga var Veikko Telvik. Han var statslös men hade dömts ett antal gånger i Estland, bland annat för narkotikabrott.

I och med detta blev det uppenbart att Haans dömts i Finland under falskt namn och nu var identifierad. Det var ett stort genombrott för oss att känna till vem Haans egentligen var, alltså Veikko Telvik.

Trots vår vetskap om Veikkos rätta identitet vidhöll han under flera förhör att hans namn var Haans. Även Eino påstod att han inte visste något annat namn på Haans – än just Haans.

Utredning i Finland

Åklagaren i målet, kammaråklagare Thomas Elofsson vid Internationella åklagarkammaren i Helsingborg, bedömde det som nödvändigt att besöka Hel-

singfors och tillsammans med finsk polis hålla förhör med den person som undertecknat och säkerställt hyreskontraktet för den bil som de två häktade hade använt. Hans namn var Mika Makkonen. Dessutom skulle vi hålla förhör med Mikas hustru, Aino.

Till vår stora överraskning visade sig Aino vara syster till Veikko Telvik! Det var en spännande upptäckt, men Aino var inte anträffbar.

Mika Makkonen medgav utan omsvep att han hyrt den aktuella bilen på uppdrag av sin hustru.

Både vi och den finska polisen uppfattade Mika som en rik men udda person, med uppenbara "kvinnoproblem". Han hade träffat Aino via en kontaktannons på Internet och han var klart medveten om att hon arbetade som prostituerad i Finland. Mika hade känt ett direkt tvång att ställa upp som garant och hyrestagare för bilen för att inte riskera att förlora Aino.

Bakgrunden var denna: Veikko hade kontaktat sin syster för att få hjälp att lösa hyrbilsfrågan och det var orsaken till att Mika kommit in i bilden. Mika

bedyrade att han inte alls kände till vad bilens skulle användas till och vem som egentligen skulle ha den. Han avskrevs senare från alla misstankar om brott.

Genom kontakter mellan finsk och estnisk polis kom det fram att Aino befunnit sig i Estland under den tid då vi utredare var i Finland. Det slumpade sig så att hon återvände till Helsingfors med färjan från Tallinn samma dag som vi reste tillbaka till Malmö. Aino greps i passkontrollen och vid en fotokonfrontation bekräftade hon att Veikko var hennes bror och att han bett henne om hjälp att hyra bilen. Det hade därefter gjorts via hennes välsituerade make, Mika.

Förhören börjar ge resultat

Nu kände vi att det var dags att hålla djupa och långa förhör med både Eino och Veikko mot alla de uppgifter vi fått fram.

När vi lade fram våra fakta, berättade Eino, att de faktiskt varit i Spanien och bott två nätter på hotell "Maritim" i Torremolinos. Under stora delar av tiden hade han varit ensam vid hotellet. Haans hade försvunnit och kommit tillbaka – utan att berätta någonting för Eino om var han varit eller vem han träffat. Eino hade inte heller frågat någonting.

Eino kunde inte ge några svar på var bilen befunnit sig under tiden de själva var i Torremolinos. Han

”... efter halva restiden började de tanka hälften så mycket bränsle varje gång...”

I bilens bränsletank hade smugglarna gömt 30 plastförpackade paket, fyllda med hasch, som teknikerna här placerat vid tanken.

uppfattade resan till Spanien som en ren semestertripp, där han fungerat som chaufför, eftersom det bara var han som hade körkort.

Eino hävdade också genomgående under hela utredningen att han inte kände till något annat namn på Veikko Telvik än Haans, trots att han vid flera tillfällen konfronterades med detta. Han kunde heller inte förklara varför han, till en början, berättat för oss om att de enbart varit i Tyskland, där de besökt Haans' syster.

Eino hävdade att filofaxen, med de intressanta anteckningarna, tillhörde Haans och att det också var Haans som gjort noteringarna i den. Däremot hade han ingen förklaring till vad de betydde.

Eino hade en stående förklaring till det mesta: att han bara gjort som Haans sagt åt honom. Han kunde inte se något onormalt med vare sig resan eller den korta vistelsen i Spanien.

Under samtliga förhör förnekade Eino konsekvent

att ha haft någon vetskap om, eller ens anat, att de hade transporterat narkotika i bilen.

Medgav lögn

Veikko föll så småningom till föga och medgav att han ljugit om sin identitet och att det namn vi nu hade fått fram – Veikko Telvik – var korrekt. Han var över huvud taget mycket svår att förhöra fram till dess att hans rätta identitet blev klarlagd.

Veikko bekräftade nu att de faktiskt varit i Torremolinos och förklarade att avsikten hade varit att hälsa på goda vänner, som Eino dock inte fått möta, och ha en trevlig semester. Veikko ville inte berätta vilka dessa vänner var, förutom att de var estländare.

Veikko bekräftade att filofaxen tillhörde honom och att det var han som gjort noteringarna om tankningarna genom Europa. Hans förklaring till varför de tankat så ofta på hemvägen var att det varit mycket varmt och att bilen saknade luftkonditionering.

Samtidigt som de stannade för att svalka sig och få något att dricka, hade de passat på att tanka – även om det varje gång rört sig om bara några liter.

Vare sig Eino eller Veikko kunde eller ville lämna några förklaringar till var deras bil befunnit sig under de två dygnen i Torremolinos.

Struntade i depositionen

De båda berättade att de hyrt en moped för att köra omkring med i staden och dess omgivning.

Vi kontrollerade uppgiften om mopeden med spansk polis och fick den bekräftad. Men något som förvånade oss, var att de tydligen haft så bråttom med sin avresa från Torremolinos, att de återlämnat mopeden vid hotellet och struntat i att få tillbaka depositionen, 1 000 kronor! Den förklaring vi fick till detta, var att de velat komma iväg innan det blev alltför varmt, eftersom bilen saknade luftkonditionering!

Det spanska kontokort som vi säkrat i bilen påstod båda två att de hittat – dock på olika ställen. Det visade sig att kortet, som tillhörde en spanjor från Valencia, hade stulits ur dennes plånbok när han var på besök i Jerez de la Frontera, en kuststad i närheten av Gibraltar.

Eino och Veikko medgav att de använt kortet för att betala motorvägsavgifter i Spanien och Frankrike, däremot inte att de stulit det.

Ärendet går till åtal

Efter några månaders utredningsarbete beslutade

Thomas Elofsson, åklagaren, att det nu fanns tillräckligt med material för att åtala Veikko och Eino för grov narkotikasmuggling.

En varm sommardag i augusti, då målet behandlades i Malmö tingsrätt, höll de två fast vid sina berättelser från förundersökningen. Likaså att de ansåg sig som helt oskyldiga.

Tingsrättens beslut blev att döma Veikko för brottet till fängelse i fem år och sju månader med påföljande utvisning från Sverige. Eino, däremot, frikändes helt och kunde lämna tingsrätten som en fri man. Han återvände hem till Estland direkt efter att han frigivits.

Thomas Elofsson överklagade tingsrättens dom omedelbart beträffande Eino – och Veikko å sin sida överklagade sin dom – till Hovrätten för Skåne och Blekinge.

Eino inställde sig inte till hovrättsförhandlingen någon månad senare – trots kallelse!

I hovrätten fastställdes Veikkos dom. Där presenterade han annan version av vad som inträffat i Spanien och hävdade att det handlade om pengar som förvarats i bränsletanken. Pengarna var ”heta” och skulle till Finland. Denna uppgift förändrade emellertid inte domen.

Som ett sista halmstrå överklagade Veikko och hans advokat till Högsta domstolen, men fick avslag och därmed vann domen laga kraft.

Tack vare ett gott samarbete med Finland, Estland och Spanien genom Interpol blev det alltså ett lyckat resultat. Samarbete lönar sig som bekant alltid.

”... Eino frikändes medan Veikko dömdes till fängelse i fem år och sju månader...”

Följ oss på Facebook!
www.facebook.com/SPIFAB

FINN FEM FEL

i samarbete med Nordisk Kriminalkrönika, www.spifab.se

Ringa in de 5 detaljerna som är borta på den översta bilden.

Inskickat av:

.....
Förnamn

.....
Efternamn

.....
Gatuadress

.....
Postnummer och Ort

.....
E-post

Skicka in ert svar till:
Skånepolisen Sport och Fritid
c/o Katarina Farmstedt
205 90 MALMÖ

senast den 16 augusti 2011

Tävlingen är till för tidningen Skånepolisen Sport och Fritids läsare. Om du vill ha en hel tidning, går det bra att skicka in en kopia av sidan.

Ny butik - online!

Webbutiken har äntligen blommat ut. Välkommen in på solhagagarden.com

Möblerna finns för direkt leverans. Klädsel för dynor och kuddar ingår i minst två olika färger.

Förverkliga din trädgårdsdröm på Solhaga!

Din personliga trädgårdsbutik med egen odling. Upptäck en oas av växter, möbler, porlande vattenstenar och mycket, mycket annat.

25000
18000 m² inspiration

Solhaga
GARDEN

Isgrens
FÖR SÄKERHETS SKULL

- Säkerhetsdörrar
- Mekaniska o. elektroniska lås
- Dörrstängare
- Inbrottslarm
- Kassaskåp
- Porttelefoner
- Nycklar och tillbehör
- TV-övervakning

Hedv. 916, Box 76, 231 21 Trelleborg
Fax 0410-177 65, Höllviken 040-45 00 77
e-post: info@isgrens.se, www.isgrens.se

Världens äldsta låsföretag med anor från 1740-talet i rakt nedstigande led.

JOUR Tel. **0410-177 00**
LÅSÖPPNINGAR
REPARATIONER Jourtel. **0708-17 71 11**

MÖBELHANTERING I MALMÖ AB

MAGASINERING
TRANSPORTER
FLYTTNING

Privat och Företagsflyttningar, Distribution • Fordon 16-60 m³
Packning, Fullvärdesförsäkring, Trafiktillstånd

040-30 07 75

St. Varvsg. 11 K, 211 19 Malmö, Kockumsområdet
Fax 040-30 03 70 - info@mobelhantering.com

35 års branschvana

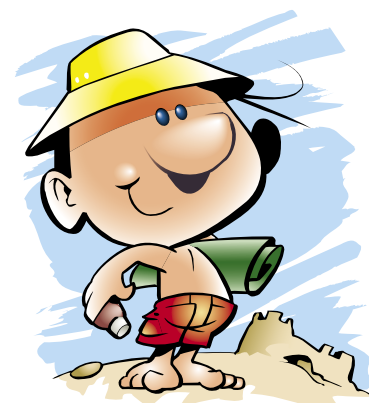
Medlem i
Svenska
Åkeriförbundet

www.mobelhantering.com

VINNARNÄ OCH DEN RÄTTA LÖSNINGEN FRÅN FÖRRA NUMRET:

Vinnare Skånepolisen 1-11:

1. Göran Aronsson
Sjöbo
2. L-G Nilsson
Kristianstad
3. Jan Sjöholm
Landskrona

21 svar kom in

1					E	K	H	O	L	M	
2				J	U	H	O	L	T		
3		T	R	I	P	O	L	I			
4		T	S	U	N	A	M	I			
5		H	Ä	M	N	D	E	N			
6			H	E	L	L	N	E	R		
7				F	U	K	U	S	H	I	M
8		P	E	R	S	T	O	R	P		
9				S	O	L	S	I	D	A	N
10				C	O	L	I	N			
11		S	A	A	D	E					
12				G	R	Y	N	I	N	G	

SWE-invest.se

Har du en bra affärsidé?

SWEinvest har kontakter, erfarenhet och kapital

SWE-invest AB investerar i fastigheter och företag i hela Sverige

Vår idé och målsättning är att investera och engagera oss i Svenska bolag med stor utvecklingspotential. Vi vill aktivt medverka för att föra dessa bolag framåt mot ökad tillväxt.

www.swe-invest.se | info@swe-invest.se

Comtec nordic

**Tele • Fastighetsnät
Fiber • Växlar • Kabel**

**Malmö • Norrköping
Jönköping • Linköping**

Comtec Nordic - din kommunikationsentreprenör
Vi erbjuder installation och service av det mesta inom telekom

Mikael Andersson, VD
mikael.andersson@comtec.se
0735-331789

**Comtec Nordic
Huvudkontor:**
Sofiedalsvägen 10
238 38 Oxie

Postadress:
Comtec Nordic
Box 15025 200 31 Malmö

Lokalkontor Norrköping:
Fredriksdalsgatan 25
602 23 Norrköping

Lokalkontor Linköping:
Malmskogen
582 72 Linköping

Biotec Byggteknik

Biotec kan idag erbjuda sina uppdragsgivare fackmannamässiga hantverkstjänster såsom:
**Renoveringar, ombyggnader, tillbyggnader
och nyproduktioner.**

I 20 år har vi byggt upp en verksamhet där vi är vana att samarbeta med professionella beställare, vilka är uteslutande privatpersoner, kommun, försäkringsbolag samt privata företag vilket även har format Biotec till ett modernt miljötänkande byggföretag.

Ta gärna kontakt med oss för eventuella råd eller kostnadsförslag.

Med vänliga hälsningar Per Roth

Medlem i Brabyggare.se

Biotec Byggteknik
Box 15025
200 31 Malmö

www.biotecbygg.se

Tel : 040-21 25 00
Fax : 040-21 25 13
info@biotecbygg.se